

Friss húst vegyenek! M?anyaggal dúsított is kapható!

2009 december 29. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Panaszra semmi ok, két, magyar rendez?k által jegyzett dokumentumfilm is szerepel az egész világot behálózó, amerikai mozi-tévé, az HBO kínálatában.

Természetesen idehaza is megtekinthet? mind a két „alkotás”, A Pierre Woodman-sztori is – januárban négy alkalommal legalább -, A szikék szépe is. A kérdés csak az, hogy igazán büszkék lehetünk-e rájuk.

Az els?t Kovács M. András és Szajki Péter rendezte, a másodikat a Família Kft-b?l ismert ikerpár egyike, Spáh Dávid. (Testvére, Károly a produkció hat operat?rének egyike volt.) Lehet, hogy kishit?nek tartanak, de én er?sen kételkedem benne, hogy az egyre provinciálisabbnak t?n? hazai mozgóképipart a magasba röpíti ez a két amerikásan magyar kísérlet. S?t, ha megköveznek miatta, akkor is megjósolom, aligha lesz e munkák rendez?ib?l az Emmy-díj, vagy pláne az Oscar várományosa. De hazai filmszemlék szép reménysége sem. A készségesen – mondhatni: eszeveszett alázattal – teljesített b?rmunka ugyanis ritkán jut el a rangos megmérettetésekig. Ha pedig olyan ügyetlenül hozzák össze ?ket, mint a mi pályakezd? filmeseink, talán sohasem.

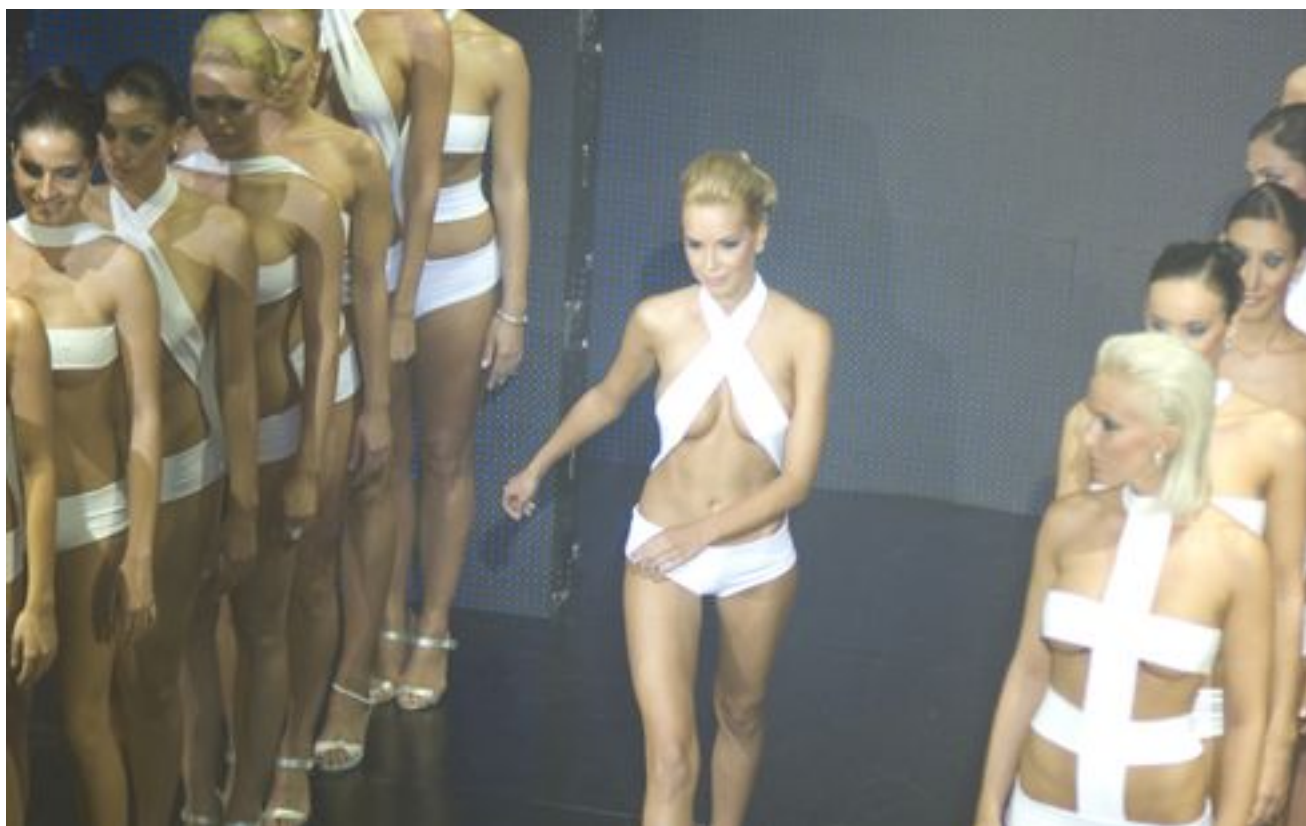
Vannak, akik azt állítják, már a témaválasztáskor eld?l az efféle amerikai-magyar közös munkák sorsa. Hiszen mire számíthat a vén, konzervatív Európában és a velejéig álszent Egyesült Államokban az, aki hatvan-hatvan percre a pornófilmipar, illetve a szilikonos szépségsebészet világába merészkedik? – mondják. Szerintem azonban e kényes területeken is tet? alá hozható egy-egy érdekes, szociális mondandója miatt is figyelemreméltó dokumentumfilm, ha ötletgazdag, gyakorlott szakemberek fognak hozzá. Kovács M. András, Szajki Péter és Spáh Dávid évek óta sok mindennel próbálkozik, Kovács M. és Szajki forgatókönyvet ír, operat?rködik, producerkedik is, játékfilmes ujjgyakorlataikról olykor himnuszokat zengenek a kor- és pályatársaik. De még nem szakemberek.

Dokumentumfilmesként sehol nem jegyzik ?ket. (Szajki Pétert els? játékfilmje, az Intim fejlődés után Jarmusch ígéretes követ?jeként emlegetik.) A szétforgácsolt hazai filmszakmában nem is igen volt hol és kit?l elsajátítaniuk a m?faj alapszabályait, a forgatás erk?lcsi s szakmai el?feltételeit. Fölöttük, mögöttük nem ?rködik egy a Balázs Béla Stúdióhoz hasonló, (viszonylag) szabad szakmai szervezet, a dokumentumfilm nagymesterei katedrát nemigen kapnak, a fiatalok, szegények, gyakran csak a saját orruk után mehetnek. Vagy: mások vezetik ?ket, az orruknál fogva. Ezt a módszert alkalmazhatták a megrendel?k Pierre Woodman kétes érték? sikertörténetének a rögzítésekor is, a sok pénz és szenvedés árán átszabott n?k szépségversenyén is. Azt rendezték filmmé ifjú honfitársaink, amit az HBO követelt t?lük, se többet, se kevesebbet.

A friss hús vásárát A **Pierre Woodman** sztori cím alatt, és a szilikonos portékával folytatott kereskedelmet A **szikék szépe** cím? produkció ürügyén. Hogy a filmjeikben megjelen? árucikk ezúttal ember is „valahol”,

gondolkodó s érz? lény netalán, úgy t?nik, csak elvétve jutott a rendez?k eszébe. Nekik a keresked?re kellett összpontosítaniuk, ezt kapták feladatként, ezért azután csak és kizárólag rájuk fókuszáltak. Pierre Woodmanra, akit barátai és üzlettársai „a feln?tt filmek koronázatlan királyának” titulálnak, valamint a szikével konstruált szépségek versenyét szervez? vállalkozókra (?), trénekekre (?), akik a pornóiparnál is busásabb haszonnal kecsegtet? üzletág vámszed?i. A lélek, ész és ötlet nélkül ledarált munka meghozta gyümölcsét: mindegyik film elképeszt?en unalmas lett.

Lapos, a sok hatalmas kebel árnyékában, er?tlen és fakó, miközben a központi figurák szinte szünet nélkül az élet vad színeir?l és fantasztikus erejér?l szövegelnek. Egy olyan sekélyes és szürke figura szerepeltetésével, persze, mint amilyen a háromezer pornó-sz?zlány beavatásával büszkélked? Pierre Woodman, még Fellini sem tudott volna izgalmas filmet összehozni, nemhogy az amerikai megbízatástól bénultan ügyköd? els? és másodfilmeseink. Ha mind a Kovács M. – Szajki páros, mind Spáh Dávid kicsivel több figyelmet szentel a pornóficsúr által megcastingolt, vagy szépségsebészek által átoperált lányoknak, ha jó kérdésekkel kutatnak a miértjeik és a hogyanjaik után (hogyan miért nem tartják semmire önmagukat, hogyan veszítették el az önértéket), mind a pornóiparról, mind a szépségsebészetr?l érdekesebb filmet tudtak volna tet? alá hozni. Akkor talán a szociográfiai hozadéka miatt is számon lehetne tartani a munkájukat, hiszen bárki kiolvashatná bel?lük, hogy milyen a megtévesztett, a gyökértelen mai magyar ifjúság.

Arra azonban a csiklandós téma ellenére is álmosító s vontatott kétszer hatvan perc is alkalmas, hogy ráébredjünk, miféle terep Magyarország azoknak az emberkeresked?knek, akiknek szül?földjükön már nem igazán jók az üzleti lehet?ségeik. Itt meg, Európa keleti végein tárt karokkal fogadják ?ket, s?t, reklámozzák is az üzletágukat.

A negyvenhat éves Pierre Woodman-nek, akinek az életm?ve hatvan pornófilm ezernél több szex-jelenet-, és ezeröttszáz pornófotó-beállítás, az a munkamódszere, hogy szállodai szobájába „castingra” invitálja azokat a szemrevaló leányokat, akiket még semmilyen módon nem foglalkoztatott a pornóipar. Azaz: „friss hús” valamennyi. A casting tájékoztató beszélgetéssel kezd?dik, vetk?zéssel, majd helyzetgyakorlatokkal folytatódik. E gyakorlatok kitalálója, irányítója s f?szerepl?je maga Pierre Woodman, aki pártfogoltjai s alkalmazottai szerint ellenállhatatlan vonzer?vel rendelkezik. Az HBO meg, valahányszor m?sorára t?zi a magyarok által összehozott Pierre Woodman-filmet, „Pierre castingol” szöveggel ajánlja néz?inek. Meg is kérdezi t?lük: Benned is van pornósztár?

L?csei Gabriella, mno.hu

Ajánló